

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Správa justice
Diplomant/ka: Adam Brychta
Autor posudku: Mgr. František Korbel, Ph. D.

1. Zadání a cíl práce

Autor se pustil do tématu, které je velmi zajímavé a aktuální, což zvyšuje přitažlivost i využitelnost jeho práce. Téma Práce patří k rozsáhlejším a bohatě překračuje minimální stanovený rozsah 50 stran (práce má 94 číslovaných stran). Zadání a cíl práce hodnotím pozitivně.

2. Obsahové zpracování práce

Práce je složena ze čtyř kapitol. První kapitola „Pojem a historie správy justice“ obsahuje úvod do problematiky správy justice a jejími historickými souvislostmi zhruba do roku 2002. Druhá kapitola popisuje státní správu a samosprávu justice podle platné právní úpravy obsažené v zákoně o soudech a soudcích. Třetí kapitola podává komparace, resp. popis zahraničních úprav (samo)správy soudnictví v zemích Evropské unie, a to jak zemí, které praktikují ministerský model, tak zejména (většiny) těch, které přešly ke smíšenému či samosprávnému modelu. Ve čtvrté kapitole autor hodnotí zjištěné poznatky a navrhuje optimální model správy soudnictví pro Českou republiku.

Od počátku práce je vidět, že autor se tématu věnoval velmi pečlivě, načetl prakticky všechny relevantní podklady a jeho práce má jak co do obsahu, tak i formy úroveň. Práce má mimořádně kvalitní poznámkový aparát a celkově ucelené a jasné vyjadřování a zpracování tématu.

Pozastavil bych se, a to i u obhajoby, u kárného řízení. Autor jej popisuje na str. 24 a uvádí jej odkazem na zákon o soudech a soudcích č. 6/2002 Sb., ale jeho vývoj i právní zakotvení je složitější. K zásadní reformě kárného řízení došlo v reakci na kauzu „Brožová“ v roce 2008.

Co si autor myslí o otázce postihu tzv. judikatorního excesu? Lze jej postihovat jako kárné provinění?

U některých diskusních témat či změn bych uvítal více vlastních názorů autora. Tak třeba vhodnost zavedení omezeného funkčního období funkcionářů soudů v roce 2008, které autor správně zmiňuje na str. 31, je otázkou názoru. Domnívá se autor, že šlo o opatření vhodné, nebo ne?

Zajímavé je, že autor dovozuje z nálezu Ústavního soudu č. Pl. ÚS 39/08, kterým byla zrušena možnost opakovat výkon funkce pouze ve dvou bezprostředně navazujících

funkčních obdobích, že v současné době nelze opětovné jmenování soudního funkcionáře do stejné funkce vyloučit. To je zjevně v rozporu s nosnými důvody rozhodnutí, ale je pravdou, že text zákona to – doslova vzato – nezakazuje. Praxe je však taková, že ministerstvo ctí důvody nálezu Ústavního soudu.

V podkapitole o soudní samosprávě souhlasím s tezemi, ostatně dobře odborně podloženými, že o samosprávu tu vlastně vůbec nejde. Soud je státní orgán a soudci jsou zaměstnanci státu, není tu prostor pro klasickou samosprávu ve smyslu správy nezávislé na státu.

Třetí kapitola o modelech správy soudnictví ve vybraných evropských zemích popisuje jednak evropské tendence správy soudnictví, jednak stav správy soudnictví ve Spolkové republice Německo, Rakousku, Itálii, Španělsku, Francii, Nizozemí, Švédsku, Polsku, Slovinsku a Slovensku. Tato část je velmi kvalitní, zejména díky tomu, že mnohdy bývá složitější potřebné informace obstatat.

Konečně čtvrtá kapitola je závěrem práce. Autor zde shrnuje poznatky a kriticky hodnotí stávající model správy soudnictví v ČR. Zároveň podrobně popisuje navržené modely řešení, počínaje Motejlovou reformou či návrhem Soudcovské unie až po vlastní návrhy řešení. Souhlasím s autorem, že zřízení Nejvyšší rady soudnictví a přenesení některých kompetencí, zejména personálních, na radu by bylo vhodné. Souhlasím však i s tím, že založení kompetencí rady musí být opatrné, neboť modely rad soudnictví, které disponují širokými pravomocemi, se neosvědčily. A to zejména tehdy, pokud jejich kompetence nebyly dány dlouhodobým vývojem, ale náhlou změnou. Zejména mám na mysli kompetence fiskální, což autor zmiňuje obdobně (str. 90). S autorem rovněž vřele souhlasím s tím, že rada složená většinou ze soudců není vhodné řešení; soudci by v radě měli mít maximálně polovinu členů.

3. Formální úroveň práce

Formální stránce práce není prakticky co vytknout. I přes větší rozsah práce ji autor udržel semknutou a konzistentní. Práce nemá žádná slabá místa ani „vycpávky“. Všechny její části jsou relevantní, pečlivě zpracované, dobře odborně a argumentačně podložené.

Seznam odborné literatury je obsáhlý a relevantní, což pouze podtrhuje, co jsem již uvedl. Navíc není v práci pouze na ozdobu, ale je vidět, že autor z něj skutečně čerpal a zdroje, na které odkazuje, dobře zná a dokonce je i samostatně hodnotí.

Diplomová práce prošla systémem elektronické kontroly a zhodnocení případného plagiátorství kvalifikačních prací s negativním výsledkem – nebyla nalezena žádná shoda.

4. Celkové hodnocení práce

Práci hodnotím po všech stránkách jako výtečnou.

5. Doporučení práce k obhajobě a návrh klasifikace:

Práci doporučuji k obhajobě a podle výsledku ústní obhajoby ji navrhuji hodnotit stupněm výborně.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Viz text shora.

V Praze dne 25. května 2012

**Mgr. František Korbek, Ph. D.
podpis autora posudku**